

OSSERVATORIO LETTERARIO

*** Ferrara e l'Altrove ***

Magyar nyelvű online melléklet - Supplemento online in lingua ungherese

<http://www.osservatorioletterario.net> - <http://xoomer.virgilio.it/bellelettere/> - <http://xoomer.virgilio.it/bellelettere1/> - <http://www.testvermuzsak.gportal.hu>

Ferrara, 2006. október 26. csütörtök

Októberi útinapló

BAJORORSZÁGBAN JÁRTAM

2006. október 19-22.

(I. Rész)

Útban a Brenner hágó felé:

<http://www.osservatorioletterario.net/PICT0011.wmv> <http://www.osservatorioletterario.net/PICT0012.wmv>
<http://www.osservatorioletterario.net/PICT0013.wmv> <http://www.osservatorioletterario.net/PICT0014.wmv>
<http://www.osservatorioletterario.net/PICT0015.wmv> <http://www.osservatorioletterario.net/PICT0016.wmv>

Pontosan egy héttel ezelőtt tartottunk az ausztriai Salzburgon át Bajorország fővárosába, **Münchenbe**. Hazafelé az osztrák Innsbruck felé vezető úton jöttünk, s megálltunk **Linderhofban**. Mivel a társaság tagjai augusztusban már meglátogatták München nevezetességeinek nagy részét, most azokat a helyeket kerestük fel, amelyekre akkor nem volt idejük. Nekem ez is nagyszerű újdonság volt! Míg ők örömmel tértek vissza, én izgatottan vártam a bajorországi találkozást.

Most nem kívánom itt a szokásos történelmi és egyéb turisztikai szövegekkel terhelni tisztelt Olvasóimat, csak a legminimálisabbakat közlöm és a birtokomban lévő képeslapok, prospektusok képeivel és az általam készített felvételekkel kívánom megosztani négy napos bajorországi kiruccanásom vizuális élményeit.

Annyit érdemesnek tartok elmondani, hogy München a legnagyobb német tartomány, Bajorország – hivatalosan 1919 óta önálló állam – fővárosa. Berlin és Hamburg után München Németország harmadik legnagyobb városa 1,6 millió (2004) lakossal. A müncheni térség lakossága 3 129 981 millió fő. Az Isar folyó a városon keresztül folyik. A város mottója: "*Die Weltstadt mit Herz*" (*Világváros, amelynek szíve van*).

A várost a Welf-dinasztiából származó Oroszlán Henrik – mivel a város jelképe az oroszlán, talán éppen ezért is lehetett annyi giccses, hatalmas oroszlán-szobrot látni, mint Budapest utcáin azokat az iszonyatos teheneket: nem tartottam érdemesnek ezeket fényképpel megörökíteni – szász és bajor herceg alapította egy szerzetesi központ közelében az ezredforduló táján. A településhez közel Henrik hidat épített az Isar folyóra, és hogy a kereskedőket ennek használatára kényszerítse, lerombolta a közeli hidat, amit a freisingi

püspök birtokolt. A konfliktust az augsburgi birodalmi gyűlés elé vitték, aminek következtében Henriknek részesedést kellett fizetnie a bevételeiből. Emellett Barbarossa Frigyes elismerte München kereskedelmi jogait, majd 1175-ben városi jogot kapott és falakkal erősítették meg.

Nagyon tetszett a fantasztikusan kiépített és szervezett, pontos tömegközlekedési hálózat, metróval és villamosokkal pillanatokon belül eljutottam társaimmal a város kiszemelt térségeibe. Mint Ferrarában, a lakosság kerékpárral is közlekedik. Íme a fentieket dokumentáló térkép:

A belváros szíve a Marienplatz, amelyet a szerényebb régi és az impozáns, neogótikus Új Városháza (Neues Rathaus) díszít (ld. fent). Tornyában Glockenspiel (harangjáték), s így a színes, majdnem emberméretű szobrocskák harangzúgásra járnak körbe-körbe napjában háromszor: délelőtt 11, 12 és

délután 5 órakor hallgatható a 24 zenedarab egyike. Az egykori landshuti lovagi torna (Landshuter Turnier) elevenedik fel ezen figurák által. Az udvari bolondok ugrabugrálása és az udvari kürtösök harsonázása közepette, lóháton előtűnnek a bajvívó lovagok és az egyiket a nyeregből kiütik. Ez a bábjáték V. Vilmos hét országra szóló lakodalmára (1568) emlékeztet. A herceg és ifjú neje is látható a középső szint háttérében, a tribünön állva. Ezután a kádárok és bognárok táncának (Schäfflertanz) dallama hangzik fel. A céhöltözékükben, vörös frakkban megjelenő mesteremberek bábfigurái a szerkezet alsó szintjén járkálják el az 1515-17-es években pusztító pestisjárvány után új életre buzdító, híres táncukat. Majd a legfelső szinten az ez idáig fegyelmezetten álló kakas hármat ver a szárnyaival, fel-le mozgatja a fejét és belekukorékol a város zajába. (ld. <http://www.osservatorioletterario.net/PICT0057.wmv> <http://www.osservatorioletterario.net/PICT0059.wmv>)

A Marienplatz már a város megalapítása óta központi szerepet játszik München életében. 1157 és 1801 között mindennap itt találkoztak a városvezetők, a kereskedők és a lakosok: só, bor, gabona, hal és sok más finomság cserélt itt gazdát. 1807 óta a Viktualienmarkt ad helyet a piacnak, ahol manapság már csak napi élelmiszereket lehet kapni, de kedves kávézóinak, sörözőinek és éttermeinek köszönhetően

még most is közkedvelt találkozóhelye a münchenieknek. Itt vettem 1 kg ízletes magyar paprikát és 1 kg petrezselyemgyökeret, mivel Olaszországban ezek nem léteznek: a kapható óriás méretű többféle színű paprikának se íze, se bűze, petrezselyemgyökér meg egyáltalán nem létezik, csak a zöldjét termelik:

Ez a terület telente a farsang központja, nyaranta pedig a sörözni vágyók egyik kedvenc helye.

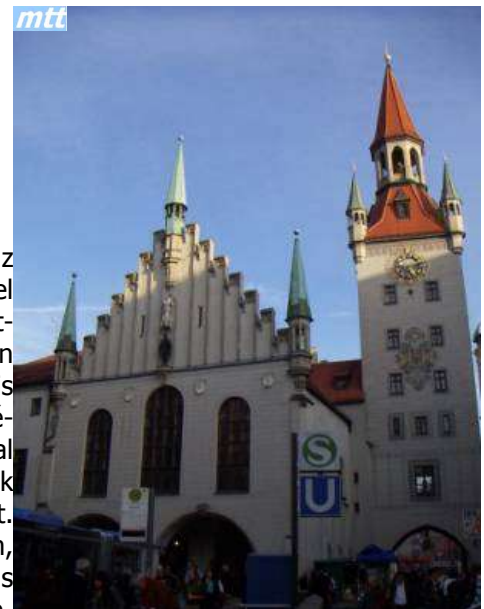
Münchenben nagyvárosi mivolta ellenére is van valami provinciális báj. A bajorok derűs természetűek, amit a város legismertebb vendéglőjében, az antik Hofbrauhaus sörözőben is tapasztalhattam:

(ld. <http://www.osservatorioletterario.net/PICT0070.wmv>)

A Marienplatzon, München főterén látható 11 m magas vörösmárvány Mária-oszlopot (Mariensäule) I. Miksa választófejedelem állíttatta: részben, mert a fehérhegyi csatában, 1620-ban, sikerült levennie a cseh rendi felkelők csapatait, részben azért, mert Gusztáv Adolf svéd csapatai 1632-ben kivonultak a városból. A talpazatán négy allegorikus bronzfigura harcol a pestis, az éhínség, a háború és az eretnkség ellen. A félholdon álló szép Madonna-figura 1594-ben készült: Hubnert Gerhard alkotása.

A város utcáin bolyongva az alábbi épületek kelették fel figyelmem, anélkül, hogy előtte tudtam volna, hogy milyen épületekről van szó. Ugyanis először mindig azokat fényképezem le, amelyek azonnal felhívják figyelmem, s csak azután azonosítom be azokat. Ez egy játék, hogy lássam, hogy előzetes tájékozódás nélkül is felismerem-e a jelentős és ajánlott emlékeket. Itt van pl. a Régi Városháza (Altes Rathaus), Jörg Ganghofer (1470-74) alkotása (ld. balra és jobbra fent). Az eredetileg késő gótikus épületből a háború után csupán a tanács- vagy bálterem maradt meg a kettős átjáró fölött. A homlokzat oromfala díszes, a masszív épülettömb négy sarkán gótikus tornyocskák emelkednek. 1970 végén, az olimpiai játékok tiszteletére újjáépítették a Régi Városháza tornyát.

A következő felvételem a Miasszonyunk templomának (Frauenkirche), vagy másként a Dóm ikertornyairól készült.

mtt Ez a templom (ld. jobbra) **mtt**
 Németország legnagyobb
 csarnoktemploma, 99 m
 magas, ikertornyai a város
 minden pontjáról láthatók.
 A helyén eredetileg kis
 román stílusú Máriakápolna
 állt (1281). Gótikus átépí-
 tése húsz évig tartott
 (1468-88), ami e korszak-
 ban rekord időnek számít:
 Jörg Ganghofer, a közép-
 kor talán legnagyobb né-
 met építőmesterének veze-
 tésével valósult meg. A
 legenda szerint az ördög-
 gel szövetekezett, aki több-
 ször el is jött érte, de a
 mester arra hivatkozott,
 hogy műve még nem kész,

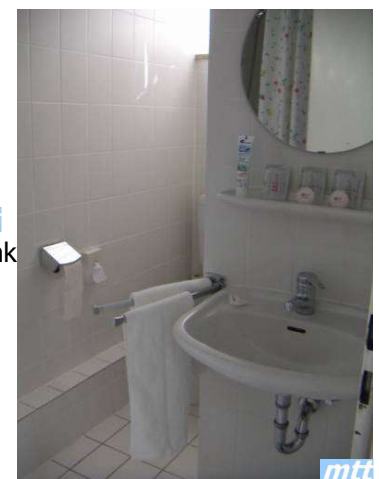
meg hiányoznak az ablakok. Az ördög élményét mi is átélhetjük, ha a főbejárat mögött oda állunk, ahol a kőpadlón az ördög nagy fekete lábnyoma (Teufelstritt) rajzolódik ki, innen ugyanis – a főoltár mögötti nagy ablakot leszámítva – mind a 30 ablakot elfedik az oszlopok. Íme két belső felvétel, főhajó és a császári tumba (a IV. Bajor Ludwig [Lajos]):

A főhajóban egyszerűségében is monumentális az oszlopsor. Dísztelen az újjáépített oltár és teljesen modern a vert bronz szószék, ami itt nem látszik. A főoltár festménye Peter Candid 1620-ban készült munkája. Szentélyben fennmaradt az oszlopfők 46 faszobra, amelyeket a híres Erasmus Grasser műhelyéből származtatnak a XVI. század fordulójáról. Eredetiek a XIV-XV. századi színes üvegablakok is. A déli torony alatt húzódó kápolnában Bajor Lajos (Ludwig) császár emlékművét, Hans Krumper művét 1622-ben állították fel: ezen kriptában többek között az utolsó Wittelsbach király: IV. Lajos koporsóját őrzik. A szarkofág körüli négy lovas a békét és a háborút képviselik.

Most visszatérek képzeletben a szálláshelyünkre, a Hotel Mirabellbe, amely a muzulmán negyedben található, ahol a különféle muzulmán népek és a németek békében élnek egymás mellett. Csak a muzulmán nők hagyományos viselete emlékeztetett bennünket arra, hogy ebben a negyedben vagyunk elszállásolva. A háromcsillagos szállodában valóságos osztályon felüli szolgáltatásban volt részünk, hazánk szegényére, ahol szemérmetlenül magas árakat kérnek egy-két- és háromcsillagos budapesti és Budapest környéki panziókban vagy szállodákban, ahol hiányos a szolgáltatás, az embernek egyáltalán nem volt komfortérzése, sőt,

kellemetlen érzéssel hagyta el a helyszínt: a reggelit kivéve hiányoztak alapvető higiéniai feltételek, nem működtek a vízlefolyók, hiányzott a fürdőben lefolyót befedő tető, néhány helyen egészségügyi papírt sem adtak, s az előzetes online-rendelés során adott információk ellenére még törülközők is hiányoztak egyes helyeken. Ahol meg voltak úgynevezett kimosott, alaposan leszűrűlt törülközők, amelyek az ugyancsak leszűrűlt ágyneművel együtt bizony nem biztosítottak komfortérzést, még inkább rontották a budapesti és a környékbeli szálláshelyek rangját, hazánk imágóját, alátámasztva a civilizált életforma alapos hiányosságát. Természetesen ezen szálláshelyek honlapjain vendégeket megtévesztő reprezentatív fényképek csalogatják a turistákat. A hazai viszonyokkal ellentétben a háromcsillagos müncheni Mirabell szállóban ragyogó fehér törülközők vártak az ugyancsak ragyogó fehér fürdőszobával, a frissen mosott, szép ágyneművel. A szobák bútorain egyetlen porszemet nem lehetett találni, nem úgy mint a hazaiakban, ahol vastagon porosak voltak a bútorok, nemcsak kívül, de még a vállfákban erősen hiányos szekrények belseje is, az ágy alatt porcicák rengetege viháncolt, a bútorok alatt vastag, fekete pókháló is éktelenkedtek. Mindennap takarították a szobáinkat – ahogy kell, ahogy megszokott minden civilizált népnél –, tiszta, puha és illatos törülközőket, mosdószerket, ágyneműket kaptunk. Mindkét szobánkban – háló és szalon (ez utóbbi is hálóvá változott) - szálláshelyünkre térvén minden alkalommal a paplanunkon vagy a párnánkon találtunk egy kedves csokoládé meglepetést is. Mindezt bizonyítva itt van néhány fényképem, amelyek közül egyeseket érkezésünk pillanatában kattintottam, a talált csokik lenyelése után, s ezért van ezeknek hűlt helyük és ezért láthatók még elől a bőröndjeink. A fényképeket a szobába lépés sorrendjében közlöm, ahogy a szemünk elé tárult a látvány:

Végül íme a kilátás a hatodik emeleti szobáink erkélyeiről:

Ezzel beszámolóom első részének végére értem. A következő részben még bemutatom az itt kimaradt helységekről és helységekről készített

felvételeimet, illetve a prospektusképeket azokról a helyekről, ahol nem volt szabad egyáltalán fényképezni.

** NOTA: A csillaggal jelzett képek az antik Hofbrauhaus söröző honlapjáról, valamelyik internetes oldalról származnak.*

1.) Folyt. köv.

© (Dr. Bonaniné) Tamás-Tarr Melinda